

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

همانطوریکه خوانندگان عزیز اطلاع دارند در ماه نوامبر سال گذشته يك عده از وکلای زن ولسی جرگه به دیدن محبس (پل چرخي) در کابل رفتند و با راپور غم انگیز و وحشتناکی از حال و احوال زندانیان زن، برگشتند. گرچه از آن راپور و آن جریان مدت طولانی ای میگذرد، ولی هیچگونه تغییر روشی برای اداره و ترتیب محاکم و بازخواست آن بینوایان از هیچ منبعی، حتی موسسات خبریه بین المللی مقیم افغانستان، شنیده نشده است. این مضمون روشنی بی بر حال آن زندانیان و اطفالشان که با آنها در محبس بسر میبرند می اندازد.

ملالی موسی نظام
نوامبر، ۲۰۰۷

زنان زندانی افغان، مظلومترین های تاریخ

در افغانستان جنگ زده ویران، آنقدر مصائب و مظالم اجتماعی زیاد است که نمیتوان بر همه آن انگشت انتقاد گذاشت و ایراد نمود. از فساد اداری و چورچاپول تافقر و ناداری مزمن، از مشکلات بی امنیتی تا قتل و قتل اطفال معصوم و غیر نظامیان، از افراط و تفریط در قدرت خرید و تاج شاهی و کلبه در ویش و از بلند منزل ها و قصر نماهای تپه شیرپور تا ویرانه های شهر کابل - خانه صدها هزارفامیل بی مسکن افغان، هر قدر بگوئیم، کم گفته ایم..... و اخیراً خبر تکان دهنده خشونت و تجاوز بر زنان زندانی در محبس پل چرخي، آنقدر درد آور و غم انگیز است که در عالم ناچاری مغز استخوان آدم را میسوزاند.

در تمام دنیا زندان مرکز مجازات به منظور اصلاح مجرمینی میباشد که جرم او را يك محکمه با صلاحیت به اثبات رسانیده و مدت حبس او را تعیین نموده باشد.

از ابتدای باز شدن در های افغانستان به روی دنیای آزاد، کمسیون های حقوق بشر و هیئت های مختلفه ایکه از زندان های افغانستان دیدن نموده اند، حال زندانیان را قابل تشویش خوانده و علی الخصوص اوضاع زنان زندانی را رقتبار و محتاج بررسی و اصلاحات عاجل دانسته اند. در راپور های متعددی که بدین منظور به نشر رسیده است، از عدم مراعات پرنسبیت های حقوق بشر در زندان های زنانه به شدت انتقاد صورت میگیرد، چنانچه دیده میشود که بعد از مدت شش سال و سرازیر شدن ملیون ها دالر بدین منظور، حالت زندان ها و نتیجتاً، احوال زنان مظلوم زندانی از بد بتر گشته است.

اخیراً هیئتی از وکلای ولسی جرگه که برای بررسی احوال زندانیان پل چرخي بدان شکنجه گاه رفته بودند، راپوری را مبنی بر خشونت و تجاوز بر زنان زندانی از جانب اولیای امور محبس به نشر سپردند و از حکومت جویای علل این نابسامانی وحشت و تعدی گردیدند. در جواب وزارت عدلیه هم هیئتی را ظاهراً برای بررسی احوال زندانیان به محبس مذکور ارسال نمود. این هیئت از تمام گزارش ولسی جرگه در مورد تجاوز و شکنجه زنان محبوس کاملاً انکار ورزید و از آن هم فراتر رفته و تائید نمود که زنان زندانی هرگز شکوه و شکایتی از اوضاع نداشته اند!

در راپور ولسی جرگه تصریح گشته است که حتی برای زنان بی پناه زندانی مواد بیهوش کننده داده میشود و یا اینکه برای تجاوز بر آنان، از شکنجه های جسمی استفاده میگردد. چون در اکثر موارد اطفال بی پناه و مظلوم زن زندانی باوی همرا میباشد، آن کودکان بخت برگشته هم قربانی بدبختی های مادر گشته و دیر یا زود به سرنوشت نا فرجام وی دچار میگرددند. در راپور ولسی جرگه حالات بار داری عده از زنان محبوس سیه روز هم ذکر گردیده است.

افغانستان که ازدهه چهل میلادی با قبولی اعلامیه جهانی حقوق بشر، شامل موسسه ملل متحد گردیده است، به یقین میداند که برائت حالت اصلی است و نظر به آن پرنسبیت ها، هیچ فردی مجرم شناخته نمیشود، مگر به حکم محکمه با

صلاحیت! این ماده به وضاحت در قانون اساسی دهه دیموکراسی سال ۱۳۴۳ و قانون اساسی موجوده تصریح گردیده است. اما دیده میشود که امکانات اجرای چنین ماده حقوقی ارزشمندی، عملاً جنبه عملی نداشته و محابس افغانستان از بی سرنوشتان گنهکار و بیگناه مملو میباشد.

در مجموع، مدت اقامت زندانی ای که هنوز محکمه نگردیده است باید کوتاه باشد و جرم وی بعد از سپری شدن محکمه، با مدت حبس وی یکجا تعیین گردد، در حالیکه نظر به راپوریکه لوی خاړنوال، آقای جبار ثابت، بعد از دیدار از محبس به نشر سپرد، تصریح مینماید که اکثر زندانیان، علی الخصوص زنان زندانی، بدون تعیین تاریخ محکمه و یا حتی اثبات جرم، بصورت کاملاً بی سرنوشت، در زندان بسر میبرند که حبس عده زیادی از پنج سال تجاوز مینماید. باری با نشر چنین خبر تکان دهنده ای، خاتم لونیز آربور، کمیسر عالی ملل متحد برای بر رسی پرنسیب های حقوق بشر و نقض آنها، از کابل دیدن مینماید. این ملاقات هم چنان به منظور راپور هایی میباشد که به اساس آن موسساتی از قبیل عفو بین المللی، از روند نادرست تحویل دهی زندانیان افغان توسط عساکر ناتو که شکنجه و حالت غیر انسانی مجرمین را در قبال دارد، منتشر مینمایند.

نقض پرنسیب های حقوق بشر در مورد وضع رقت بار زندانیان افغان و مظلومی که بر آنان وارد میگردد، بصورت دائمی از جانب موسسات خیریه، علی الخصوص از طرف موسسه عفو بین المللی به مراکز آنان میرسد که اصلاحات را در مورد حالت زندانیان افغان بصورت عاجل تقاضا مینماید.